



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

Кзз 8/2020  
29.01.2020. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Богдана Вла, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К.број 2043/2015 од 28.08.2019. године и Кв 1845/2019 од 19.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 29. јануара 2020. године, једногласно, донео је

**ПРЕСУДУ**

**УСВАЈА СЕ** захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Богдана Вла, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Новом Саду К.број 2043/2015 од 28.08.2019. године и Кв 1845/2019 од 19.11.2019. године и списи предмета враћају Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

**Образложење**

Решењем Основног суда у Новом Саду К.број 2043/2015 од 28.08.2019. године, делимично је усвојен захтев окривљених АА и ББ поднет путем адвоката Богдана Вла, па је окривљенима на име награде и накнаде нужних издатака браниоца досуђен износ од 149.250,00 динара. Истовремено је наложено рачуноводству Основног суда у Новом Саду да по правноснажности тог решења у року од 60 дана уплати наведени износ на текући рачун адвоката Богдана Вла који се води код „... Банка“, док је захтев окривљених за накнаду трошкова кривичног поступка преко досуђеног износа од 149.250,00 динара до тражених 216.750,00 динара одбијен.

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв. број 1845/2019 од 19.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Богдана Вла, изјављена против решења тог суда К.број 2043/2015 од 28.08.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ – адвокат Богдан Вла, не наводећи законски основ, с тим што из образложења захтева произилази да је исти поднет због повереде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијана решења, а предмет врати на поновно одлучивање, или да побијана

решења преиначи тако што ће досудити тражени износ у целости, увећан за износ трошкова на име састава жалбе и на име састава захтева.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ– адвоката Богдана Вла је основан.

По оцени овога суда, основано бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да је нижестепеним решењима, којима је одбијено да се окривљенима признају трошкови које су имали на име награде браниоцу за састав захтева за трошкове кривичног поступка, учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Нижестепеним решењима одбијен је, поред осталог, захтев браниоца окривљених за накнаду трошкова у делу у којем је определио трошкове за састав захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, са образложењем да је одредбом члана 229. став 1. ЗКП тачно предвиђено шта се сматра поднеском, а којом одредбом, према ставу изнетом у побијаним решењима, није обухваћен трошковник постављен за накнаду трошкова.

Међутим, одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да су трошкови кривичног поступка и издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Чланом 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, прописано је да су странке или надлежни орган дужни да адвокату исплате и награду и накнаду. Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено због којих поднесака адвокату припада награда из Тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер суд супротно цитираним одредбама Законика о кривичном поступку и Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, није досудио трошкове кривичног поступка окривљеном на име награде браниоцу за састав предметног поднеска – захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, који поднесак је сачињен у циљу остварења права окривљеног на наплату трошкова који му по закону припадају.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљених и укинуо побијана решења, а предмет вратио Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, Основни суд у Новом Саду ће имати у виду примедбе изнете у овој пресуди, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега изложеног, а на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник**

**Снежана Меденица, с.р.**

**За председника већа – судија**

**Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправака  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић